

GIẤY RÁCH PHẢI GIỮ LẤY LỀ

Thích Từ Lực

Lời giới thiệu: Thầy Thích Từ Lực là một Vị Cố-Vấn Giáo-Hạnh rất gần gũi với Tổ-Chức GDPT Việt-Nam tại Hoa-Kỳ. Thầy đã đặt nhiều tâm huyết vào các sinh-hoạt của Tổ-Chức này qua nhiều bài viết trong cuốn "Đậm Nét Tinh Lam" do chính Thầy biên soạn và ấn hành vào năm 2005. Bài "Giấy Rách Phải Giữ Lấy Lề" này được Thầy hoan-hỷ cho phép trích đăng từ cuốn tuyển tập nêu trên.

Ban Biên Tập Kỷ-Yếu

Nội dung của đề tài nêu trên không mới lạ gì cả nhưng theo ý riêng của tôi, vẫn là bài học rất có giá trị và bổ ích cho chúng ta. Bởi vì qua những thăng trầm của cuộc sống, qua bao biến chuyển của thế đạo nhân tâm, ai cũng nhận ra cái lẽ phải hằng cửu của câu châm ngôn này. Đó là bản chất tốt đẹp của con người, của sự việc cần được duy trì dù trải qua bao ba động của thời thế hay biến thiên của hoàn cảnh. Đó là đạo tình còn sót lại sau những đổi thay vốn là bản chất thường tình của thế gian tạm bợ. Có còn gì đâu, mà tranh hơn thua, phải quấy.

*Trăm năm còn có gì đâu
Chẳng qua một nắm cỏ khâu xanh rì*

Người xưa đã từng nhắc nhở chúng ta như vậy. Ngay chính Đức Bổn Sư cũng có lời huấn thị, chư vị Tổ sư cũng thường nhắc nhở hậu sanh:

*Một ngày trôi qua
Mạng sống giảm dần
Như cá thiếu nước
Đâu có vui gì
Hãy thường quán chiếu
Cuộc sống vô thường
Siêng năng tinh tấn
Hành trì tu tập
Để vượt tử sanh,
Để lìa phiền não.*

Bài viết này, xin được gửi đến những anh chị Huynh trưởng trẻ, mang đây nhiệt huyết muốn phụng sự Tam Bảo, phụng sự tổ chức trong đường hướng giáo dục cho thế hệ trẻ được vững niềm tin và tràn nhuệ khí.

Một Chút Quá Khứ

Hồi tưởng chuyện xưa không biết vì sao, lúc đó, vào năm 1976, anh Minh Dũng (Phú Toàn Cường) và chị Thuỳen Vị (Nguyễn Thị Ngà) không phật tôi quý hương trước chánh điện của Niệm Phật Đường Từ Quang ở San Francisco? Nghĩ lại thấy mình quả thật to gan, lớn mật, không biết trời cao đất dày là gì cả. Đó là thời gian Gia Đình Phật Tử Cội Kim Sơn mới bắt đầu sinh hoạt, song hành với đơn vị Long Hoa ở chùa Việt Nam tại Los Angeles. Tôi thức gần suốt một đêm, cố moi lại trí nhớ và hiểu biết của mình, để vẽ lại mẫu cờ của các Đoàn trong một đơn vị Gia Đình Phật Tử. Lại còn bày đặt, đặt tên cho mỗi Chúng, Đội của ngành Thiếu.

GĐPT Cội Kim Sơn - San Francisco, trong thời gian đầu thành lập

Ngoài ra còn nhờ người may cho mình một bộ đồng phục để sinh hoạt vào ngày cuối tuần. Tôi tưởng, trên xứ Mỹ, lúc đó chỉ có mình tôi là người am tường hơn ai hết về tổ chức Gia Đình Phật Tử. Sau này, mới biết mình đã gặp thứ thiệt mà không hay! Cũng may, vài tháng sau, tôi chọn con đường xuất gia nên xếp bộ đồng phục, vùi đầu vào kinh kệ, giáo lý, vì thế quý anh chị Trưởng lớp trước không có cơ hội để biết hết cái dở, cái đại dột của tôi.

Nhưng phải công nhận, tôi có nhiệt tâm, một loại nhiệt tâm mà tiếng Anh gọi là innocent, hồn nhiên, vô tội vạ. Chỉ biết làm việc với tâm nhiệt thành, vui vẻ của mình. Khoảng vài năm sau, có lần, một số Anh (không thấy có Chị nào) ghé chùa Từ Quang thăm thầy Viện Trưởng, tôi được biết đó là quý anh Huynh trưởng, trong đó có anh Đặng Đình K. thuộc miền Vĩnh Nghiêm ở quê nhà, mà tôi đã biết từ trại tỵ nạn, nay lãnh trách nhiệm đi vận động để thành lập Ban Điều Hợp Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ. Không biết công việc tiến hành ra sao cho đến khi đại hội đầu tiên của GDPT Việt Nam tại Hoa Kỳ, họp tại Dallas vào năm 1983, ghi dấu một sự kiện lịch sử là sự ra đời của hệ thống tổ chức màu Lam trong cộng đồng Phật Giáo nơi xứ người. Theo hiểu biết của tôi, đó là những vận động, sinh hoạt rất sớm tại Hoa Kỳ thể hiện kỳ vọng chung là mong được thấy sự tái xuất hiện của tổ chức Gia Đình Phật tử với hình ảnh những chiếc áo Lam đáng nhớ.

Đó là những chuyện thuộc về dĩ vãng xa xôi, gần 30 năm, mà tôi cảm nhận như chuyện vừa mới qua. Thế mới biết quá khứ mà đượm tình Lam thì luôn hiển hiện dù cho ký ức vẫn bất

phục tuổi tác. Quý anh chị ở đâu cả rồi, có được khoẻ không? Tôi vẫn thương quý những tấm chân tình đó.

Hiện Trạng Trước Mắt

Hẳn nhiên, phải có một chút nhân duyên nào đó khiến tôi vẫn còn nhớ đến quý Anh Chị lớp trước, và nay được hân hạnh gần gũi, sinh hoạt với tập thể quý Anh Chị Huynh trưởng trước sau trong mấy thập niên là khoảng thời gian nối liền hai thế kỷ.

Hôm trước, dự lễ Phật Đản, nghe anh Tâm Nghĩa (Ngô Văn Quy) giới thiệu đoàn vũ của Long Hoa trải qua ba thế hệ, liên tục đóng góp cho sinh hoạt của tập thể áo Lam, Long Hoa vẫn còn giữ được tiếng tốt như ngày nào, từ khi được cố Hòa thượng Thiên Ân đem tình thương nuôi dưỡng dưới mái chùa Việt Nam. Nhờ anh Tâm Nghĩa tài ba mà cũng nhờ các Em trong đoàn vũ có lòng muốn giữ gìn những nét đẹp của văn hóa Việt Nam trên xứ người, cả hai đã khéo phối hợp, nuôi dưỡng lẫn nhau.

Bây giờ, tôi xin mời quý Anh Chị nhìn lại hiện trạng sinh hoạt của chúng ta, theo cách "ôn cố tri tân" để thăng tiến tổ chức, làm đẹp cuộc đời. Thông qua Tiểu Ban Đề Án Phật Sự, tôi có mấy suy nghĩ nhỏ bé xin được chia sẻ với quý Anh Chị Huynh trưởng trong Đại Hội này.

□□PT Long Hoa - Los Angeles trong thời gian □□

1. Về Phương Diện Tu Học: Đây không phải là việc mới mẻ gì vì trong kỳ Đại Hội nào chúng ta cũng lập đi, lập lại lời kêu gọi nhau chuyên tâm vào việc tu học Phật Pháp, làm gương cho các em đoàn sinh. Chỉ có điều, mình cần nhìn lại - một cách thành thật - là chúng ta đã thực hiện được bao nhiêu phần trăm những đề án đã đưa ra trong các Đại Hội vừa qua.

Theo tôi, việc tu học trước hết là đáp ứng cho chính bản thân. Lợi ích thiết thực là có tu học, mình mới sống cuộc sống an vui, yên ổn, hạnh phúc ngay trong đời sống hiện tại. Khi thực tập Phật Pháp, mình có khả năng giữ được ba nghiệp thanh tịnh, không để những thị phi của thế gian làm giao động tâm mình, đưa mình đến khổ não. Do đó, người Huynh trưởng cần có thời khóa tu tập cho riêng mình. Dứt khoát như vậy. Mỗi ngày, bao nhiêu phút tịnh tâm. Mỗi

tuần, đi chùa mấy lần. Nếu cần, mỗi Huynh trưởng nên có một sổ Công Phu. Cuối năm, cùng nhau ngồi lại tính sổ để khuyến khích, yểm trợ nhau. Tôi hoàn toàn không có ý đưa ra đề nghị để làm khó dễ anh chị đâu. Nhưng tình thật, rất muốn mời anh ngồi xuống, mời chị ngồi xuống, mình cùng tìm kiếm một phương thức sinh hoạt tâm linh nào, vừa thích hợp cho đời sống bận rộn ở xã hội Tây Phương, vừa nâng cao phẩm chất trí và hạnh của người Huynh trưởng.

Thường thường thì các em Đoàn sinh nhìn quý Anh Chị để học hỏi, để noi gương. Ngày trước, tôi nhìn anh Thiệu để học tính điềm tĩnh, nhìn chị Trà để học hạnh thương yêu. Bây giờ, tôi nhìn anh Hà, anh Tín, anh Luân để học đức hy sinh, lòng nhẫn nại. Nhìn chị Hoài Chân, Thúy Nga để thấy một hình ảnh khoan dung, hòa thuận. Luân cả nơi quý anh chị Huynh trưởng lớp sau như Nguyễn Bảo, Quảng Ý, Quang Hưng tôi đều muốn học những hạnh tốt, những cách làm việc có khoa học và thực tiễn. Những đức tính trên sổ đi có được đều do việc thường xuyên tu tập, hành trì. Nếu không thương các Em, ai mà chịu hy sinh? Nếu không quý Tổ Chức, ai mà chịu thức khuya, dậy sớm để soạn thảo chương trình trại Hè, làm báo Chu Niên? Như thế, tu tập tức là uốn nắn, là huấn luyện chính mình. Do đó, về phương diện tu học, tôi xin có mấy đề nghị sau đây:

Thứ nhất, chúng ta cố gắng "giữ lấy lẽ", tức là cứ theo bốn bậc Kiên Trì Định Lực để trau dồi Phật Pháp nhưng thêm phần thực tập. Tôi mong quý Anh Chị dành thì giờ đến chùa tham dự các lớp Phật Pháp, các ngày Tu Tập, khóa Bát Quan Trai, tụng kinh, ngồi thiền, tu pháp môn nào cũng được nhưng phải có hướng đi rõ rệt, có sự kỷ thác rõ ràng để cho thân khẩu ý càng ngày càng được thanh tịnh.

Hai là, nội dung việc tu học nên gắn với việc ứng dụng vào thực tiễn, rèn luyện bản thân, do đó, một số đề tài cần phải thay đổi. Ví dụ như, chú trọng đến Bát Chánh Đạo để đào sâu vào phần chánh kiến, chánh niệm, chánh ngữ. Có thể bớt đi những đề tài nghiêng về triết lý trừu tượng như Thập Mục Ngưu Đồ, kinh Hoa Nghiêm.

Ba là, để việc nhận xét và đánh giá về năng lực, phẩm chất hay nỗ lực đóng góp của mỗi đối tượng thêm chính xác, tôi xin đề nghị nên có phần ý kiến của Thầy/Cô Cố Vấn Giáo Hạnh trong những lần xét cấp cho Huynh trưởng hay trưởng trưởng đoàn sinh. Điều này làm tăng thêm tính chất địa phương và cộng đồng của việc xét định.

2. Về Phương Diện Sinh Hoạt: Không biết đã đến lúc chúng ta cần phải "cẩn rằng" để nhìn nhận một sự thật chưa? Boring. Boring. Boring. Đó là tiếng chuông các Em gióng lên, nhẹ nhàng và từ tốn, nhưng dứt khoát và rõ rệt. Được rồi, không sao cả, we hear you. Các em mà còn nói ra được là chúng ta còn có cách. Tệ hại hơn là "âm thầm" nghỉ ở nhà, ngưng sinh hoạt luôn. Cá nhân tôi, nhiều đêm cũng nghĩ nát óc, cố tìm cách cải tiến phương pháp sinh hoạt cho các Em đỡ chán, đỡ buồn. Về phần Phật Pháp, việc hướng dẫn cũng có vấn đề làm tôi khổ tâm lắm, quý Anh Chị à. Mình hiểu thì thấy quá quý, quá hay với bài Sám Hối, nhưng các Em không được như thế. ên, trong thời kinh cầu nguyện, tôi phải dậm vào vài câu tiếng

Anh, tập các Em lập lại một đoạn quy y Tam Bảo để các Em hiểu được phần nào nội dung và phương thức sinh hoạt thì mới giữ được tinh thần Đoàn sinh. Xin mạo muội đề nghị:

a .Với đoàn sinh ngành Thiếu: Chúng ta nên có những sinh hoạt mang tính cách xã hội để các Em có cơ hội tiếp xúc và hơn thế, cộng tác với thực tế bên ngoài. Tôi thấy, một lần trong kỳ nghỉ, các em học sinh một trường Trung học được một vị giáo sư dẫn đi làm nhà cho vài gia đình người Mỹ ở vùng biên giới gần San Diego. Làm xong, hình ảnh, tin tức được đưa lên mặt báo, các em học sinh lên tinh thần, vui vẻ, kỳ nghỉ hè sau muốn đi nữa. Vì sao? Các em thấy mình "bigger than life" lớn hẳn lên. Tuổi trẻ là như vậy, muốn làm "một cái gì" cho xã hội. Các em cảm thấy hạnh diện khi được đóng góp bằng chính bàn tay, con tim của mình cho tập thể.

Với lại, tuần nào cũng sinh hoạt một chỗ, gặp nhau trong khung cảnh quá quen thuộc, các em thấy nhàm chán. Chúng ta cần thay đổi hoàn cảnh sinh hoạt bằng cách, hàng tháng, chúng ta chỉ sinh hoạt thuần túy theo chương trình ba tuần thôi. Còn một tuần, đưa các Em ra ngoài công viên, đi thăm các ngôi chùa hay bảo tàng viện để các Em có cơ hội học hỏi thêm về các lãnh vực khác. Quan trọng hơn nữa, để các Em có cơ hội thay đổi không khí, đỡ chán, đỡ buồn. Như trong một buổi văn nghệ, lâu lâu chúng ta cũng nghe câu: thưa quý vị, để thay đổi không khí, chúng tôi xin giới thiệu một màn hài kịch hay tân cổ giao duyên sau khi đã nghe một loạt 3, 4 bản tân nhạc. Chỉ ngồi với nhau mấy giờ đồng hồ thôi, mà mình còn muốn thay đổi không khí, hưởng hò các Em sinh hoạt từ năm này qua năm khác mà nội dung không thay đổi, không có sự mới mẻ, vui tươi, thích thú thì làm sao các Em chịu đựng được! Tôi xin phép được nhân danh các Em để xin quý Anh Chị can đảm, mạnh dạn làm cuộc "cách mạng" đổi mới này.

Thêm nữa, kinh nghiệm cá nhân cho thấy, khi chúng ta đóng góp vào những công tác xã hội thì chính quyền địa phương có thiện cảm với tổ chức chúng ta. Khi cần xin phép để tổ chức những buổi sinh hoạt công cộng, chính quyền cũng sẽ đồng thuận và yểm trợ chúng ta. Do đó, trong những chương trình như "Làm Sạch Thành Phố" hay làm

đẹp công viên, bãi biển , chúng ta có thể đưa các em đoàn Thiếu tham dự, hỗ trợ cộng đồng. Chỉ mấy giờ đồng hồ vào ngày cuối tuần thôi! Đi làm các công tác như vậy, đã vừa vui mà vừa có lợi ích. Như kinh nghiệm nội bộ, khi đạo tràng Hayward tổ chức những buổi Cơm Chay Thân Mật, ba tháng một lần, các em Đoàn sinh đến phụ giúp, mặc đồng phục hay áo ngắn có phù hiệu Hoa Sen, ai nhìn cũng khen, và các Em rất vui. Nhất là bậc phụ huynh, cảm thấy hạnh diện vì con em của mình hiếu thảo, biết lễ phép, khiêm cung. Đó là tinh thần tập thể mà chắc chắn tổ chức chúng ta không thiếu qua các sinh hoạt ngày Hiếu, ngày Hạnh, ngày Dũng hay bán hương, bán xì dầu để gây quỹ cho Đoàn. Vui ơi là vui!

b. Với đoàn sinh ngành Oanh: Ngó bộ, hai chữ "Tình Thương" hay châm ngôn "Hòa Tin Vui" không đủ sức hấp dẫn, làm cho các Em vui vẻ, phấn khởi khi được cha mẹ " nài nỉ " lên xe chở đi sinh hoạt vào ngày cuối tuần! Tôi thật tình khâm phục các Chị Huynh trưởng ngành Oanh. Bên phía Oanh Vũ nam, tôi còn thấy các Em chơi banh, phá phách, đùa giỡn với nhau. Hôm trước, thấy các em tập võ Vovinam, em nào em nấy, mặt đỏ gay lên, cứ nhìn đồng hồ trông cho hết giờ. Nhưng vài tuần sau đã thấy các em chịu mặc đồng phục, chạy nhảy tập luyện. Còn không biết với các em Oanh vũ nữ thì mình có thể làm gì để cho các Em vui vẻ, thoải mái. Chỉ xin được nêu lên đây vài nhận xét và vài sinh hoạt đã được áp dụng, thấy có chút hiệu quả khiêm nhường thôi.

Trước hết, thời lượng của mỗi loại hình sinh hoạt nào dành cho ngành Oanh không nên quá dài, quá lâu, nhất là phần Phật Pháp. Chừng ba mươi phút trở lại là vừa, xong, nên đổi qua phần sinh hoạt khác. Có phần song ngữ thì các Em mới hiểu được, hiểu rồi thì mới thích. Đó là nguyên

Sinh Hoạt CLB CLB Oanh VIGPT Long Hoa - Los Angeles
trong thời gian CLB

tác chính yếu. ình đang ở xã hội Tây Phương, mỗi ngày các Em đến trường, giao thiệp với bạn bè người bản xứ, và chỉ gặp chúng ta bốn giờ đồng hồ trong một tuần lễ. Thử hỏi, làm sao mà bắt buộc các em có cung cách "Việt Nam Trăm Phần Trăm" được. Do đó, phải hiểu tâm lý và hoàn cảnh của các Em, rồi mới có thể thực hiện với các Em phương thức sinh hoạt thích ứng.

Thứ đến là nội dung sinh hoạt dành cho các Em. Theo thiển ý, những sinh hoạt nào trọng về thực tập, có hoạt động, như tập làm bánh, học võ thuật, làm vệ sinh nơi công cộng, làm công quả để tạo được một không khí sinh hoạt ganh đua hào hứng dẫn đến sự phấn khởi chung cho tập thể. Hiện nay, đơn vị Chánh Đức đang thí nghiệm các sinh hoạt đó. Hàng tháng có buổi Sinh Nhật tập thể cho Huynh trưởng và Đoàn sinh, có bánh, có đèn, coi cũng vui lắm. Thỉnh thoảng, lại đưa các Em đi lên tu viện Kim Sơn, thăm chùa Đức Viên. Đơn vị Chánh Tâm thì có chương trình dắt các Em đi picnic, bơi thuyền và tổ chức buổi lễ liên hoan ra trường cho Tân Khoa. Cũng thấy có bánh, có quà, ai cũng vui cả. Chung quy, tuổi trẻ thường ham vui, mà mình cung cấp những sinh hoạt "vui" là ăn khách, là hấp dẫn được các em. Điều khéo léo là trong cái Vui mình dạy các em điều tốt để Học, để các em khi lớn lên theo đúng con đường Chánh Pháp.

3. Về phương diện nghi lễ: Tôi nhận thấy rằng chúng ta đã có bài Sám Hối bằng tiếng Việt, và dường như những bài tụng khác chúng ta cũng cố gắng dùng bản tiếng Việt, để người tụng có thể hiểu được ý nghĩa của những lời kinh sám. Như vậy, trong buổi lễ thọ cấp, chúng ta cũng nên dùng bản tiếng Việt của bài tụng Lăng Nghiêm, thay vì bài tụng bằng âm chữ Hán, như chúng ta đều biết, đa số hàng Huynh trưởng trẻ, đang sinh hoạt ở Tây Phương, trình độ tiếng Hán không được cao lắm; do đó, thay bài tụng Lăng Nghiêm âm Hán bằng bài dịch chữ Việt thì có hiệu quả nhiều hơn. Tôi xin đính kèm dưới đây để quý Anh Chị chiêm nghiệm, tham khảo.

Chánh niệm và tinh thức - Buổi sinh hoạt - Trại Huyền Trang II - 1995
tại trại thông chớa Vĩnh Giác, Oklahoma.

Thưa quý Anh Chị Huynh trưởng,

Một vài điều thô thiển xin được chia sẻ với quý Anh Chị để chúng ta cùng nắm chặt tay nhau trong mọi sinh hoạt giáo dục, nuôi dưỡng thế hệ trẻ có đời sống an lành với niềm tin trong sáng của đạo Phật.

Cầu chúc quý Anh Chị và Đại Hội được nhiều an vui và thành công.

Hayward ngày 29 tháng 7 năm 2004.

Phụ Bản:

BÀI TỰA LĂNG NGHIÊM BẰNG TIẾNG VIỆT

Nam Mô Lăng Nghiêm Hội Thượng Phật Bồ Tát (3 lần)

Tâm Chánh Định như như bất động
Phật Ba Thân nhân thể khó tìm
Trăm ngàn muôn kiếp đảo điên
Vô minh dứt sạch, chứng liền Pháp Thân.
Nay con nguyện chứng ngôi Chánh Giác
Độ chúng sanh như cát sông Hằng
Thân tâm này nát như trần
Hồng ân chư Phật chút phần báo ân.
Cung thỉnh Thế tôn lại chứng minh
Đời năm trước con xin vào trước
Một chúng sanh quả Phật chưa thành
Con nguyện không chúng vô sanh niết bàn.
Đại hùng, Đại lực, Đại Từ Bi
Giúp con dứt sạch sân si buồn phiền
Để sớm được lên miền thượng giác
Ngồi đạo tràng bát ngát mười phương
Hư không có thể tiêu tan
Nguyện con kiên cố không hề lung lay.

Nam mô Thường Trụ Thập Phương Phật
Nam mô Thường Trụ Thập Phương Pháp
Nam mô Thường Trụ Thập Phương Tăng
Nam mô Thích Ca Mâu Ni Phật
Nam mô Phật đánh Thủ Lăng Nghiêm
Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát
Nam mô Kim Cang tạng Bồ Tát.

Lúc bấy giờ, từ nhục kế của Phật phóng ra hào quang trăm báu với hoa sen ngàn cánh. Trong mỗi hoa sen, có Hóa Phật ngồi, từ đánh Hóa Phật phóng ra mười đạo hào quang trăm báu. Mỗi đạo hào quang hiện ra nhiều thần Kim Cang Mật Tích, ông bùng núi, ông cầm xử vân vân, đứng khắp cõi hư không. Đại chúng trông thấy, vừa mừng vừa sợ, đều cầu Phật thương xót che chở, và một lòng lắng nghe Phật nói thần chú:

Án, a na lệ, tỳ xá đề, bệ ra bạc xà ra đà rị, bàn đà bàn đà nê, bạt xà ra bàn ni phẩn. Hổ hồng đồ lô ung phẩn, ta bà ha (3 lần)